

Corona Dagbog

Kære Corona Dagbog.

Her for nogle uger siden fik alle folkeskoleelever et chok, tror jeg. Vi vidste godt, at alt det her med corona var alvorligt, men nok ikke at det ville udvikle sig så meget, som det har gjort. Jeg havde aldrig i mit liv troet, at jeg skulle sige det her men jeg savner at gå i skole.

Jeg savner at være morgensur, ikke at kunne slæbe mig selv afsted og næsten ikke at nå min bus... Men vigtigst af alt savner jeg alle mine klassekammerater og mine bedste venner og veninder. Jeg ved godt det her kan lyde lidt mærkeligt men jeg har sagt helt fra starten af alt det her at, jeg er ikke selv bange for at få corona, men jeg er bange for at smitte nogen, der ikke kan overleve det eller er i risiko gruppen. Men jeg synes, at det er svært at skulle leve sin hverdag uden sine venner og familie. Med familie, mener ikke mor, far og måske søskende, men bedsteforældre og helt små børn i ens familie og så videre. Men vi skal nok klare det! som Dronning Margrethe sagde denne gang, skal vi vise sammenhold ved at holde afstand.